

Thái Bình

Chủ nhật

SỐ 612
Chủ nhật
Ngày 22 - 9 - 2019

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

Tuyên dương 50 cán bộ, đoàn viên xuất sắc tiêu biểu giai đoạn 2018 - 2019

Đồng chí Ngô Đông Hải, Ủy viên dự khuyết Trung ương Đảng, Phó Bí thư thường trực Tỉnh ủy tặng hoa chúc mừng.

Sáng ngày 21/9, tại Trung tâm hội nghị tỉnh Thái Bình, đoàn thanh niên khối các cơ quan (CCQ) các tỉnh, thành phố phía Bắc tổ chức lễ tuyên dương cán bộ, đoàn viên xuất sắc tiêu biểu giai đoạn 2018 - 2019. Đồng chí Ngô Đông Hải, Ủy viên dự khuyết Trung ương Đảng, Phó Bí thư thường trực Tỉnh ủy Thái Bình; đại biểu Trung ương Đoàn, Đoàn Thanh niên khối các cơ quan Trung ương, đảng ủy khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc và 350 đại biểu là thanh niên tiên tiến dự lễ tuyên dương.

Thời gian qua, đoàn thanh niên khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc đã triển khai hiệu quả các phong trào: “3 trách nhiệm”, “Tham mưu giỏi, phục vụ tốt, trách nhiệm cao”, “Tuổi trẻ tham gia cải cách hành chính nhà nước”, “Thi đua dạy tốt, học tốt”... Toàn đoàn có 500 đề tài nghiên cứu khoa học, tổ chức 300 đợt chuyển giao tiến bộ khoa học kỹ thuật

trong lĩnh vực nông nghiệp cho nhân dân. Có 3 đề tài được tuyên dương tại Festival “Sáng tạo trẻ”; 5 đồng chí được tuyên dương “Cán bộ, công chức, viên chức trẻ giỏi” toàn quốc. Bên cạnh đó, đoàn thanh niên khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc đã tổ chức 226 chương trình tình nguyện khám bệnh, cấp thuốc miễn phí cho 31.500 người; tặng hơn 10.500 suất quà cho nhân dân, trẻ em; hỗ trợ xây dựng 52 nhà nhân ái; hỗ trợ làm 22km đường giao thông nông thôn... Tổng kinh phí các hoạt động tình nguyện là 25 tỷ đồng. Từ các hoạt động chuyên môn nghiệp vụ, các phong trào, hoạt động đoàn, hàng nghìn đoàn viên thanh niên được bồi dưỡng nhận thức về Đảng, trong đó có 5.700 đoàn viên ưu tú được kết nạp Đảng, hàng nghìn cán bộ, đoàn viên được các cấp, các ngành, các đoàn thể tuyên dương, khen thưởng...

Tại lễ tuyên dương, Ban tổ chức đã trao bằng khen của Trung ương Đoàn

cho 24 cán bộ, đoàn viên xuất sắc tiêu biểu; tặng giấy khen cho 26 cán bộ, đoàn viên có thành tích xuất sắc trong công tác đoàn và phong trào thanh niên giai đoạn 2018 - 2019.

Nhân dịp này, đoàn thanh niên khối CCQ 26 tỉnh, thành phố phía Bắc đã ký giao ước thi đua giai đoạn 2019 - 2020; Đoàn Thanh niên khối CCQ tỉnh Thái Bình đã trao sổ vàng truyền thống và cờ đảng cai tổ chức liên hoan thanh niên tiên tiến đoàn thanh niên khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc lần thứ XV cho Đoàn Thanh niên khối CCQ tỉnh Lạng Sơn.

Cũng tại lễ tuyên dương, Đoàn Thanh niên khối CCQ thành phố Hà Nội và Công ty Xăng dầu Việt Hà (tỉnh Thái Bình) đã trao 20 suất học bổng (tổng trị giá 20 triệu đồng) cho các em học sinh có hoàn cảnh khó khăn vươn lên trong học tập của Trường THPT Chuyên Thái Bình.

MỘT SỐ HOẠT ĐỘNG CỦA ĐOÀN THANH NIÊN KHỐI CÁC CƠ QUAN CÁC TỈNH, THÀNH PHỐ PHÍA BẮC TẠI THÁI BÌNH

* Trong chương trình liên hoan thanh niên tiên tiến khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc, chiều ngày 20/9, đảng ủy, đoàn thanh niên khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc tổ chức dâng hương tưởng niệm, báo công dâng Bác tại Khu lưu niệm Bác Hồ (xã Tân Hòa, huyện Vũ Thư) và viếng các anh hùng liệt sĩ tại Đền thờ Liệt sĩ tỉnh.

Tại Khu lưu niệm Bác Hồ, trong không khí trang nghiêm, thành kính, đoàn đã dâng hương, dâng hoa tưởng niệm và bày tỏ lòng biết ơn vô hạn đối với công lao của Chủ tịch Hồ Chí Minh, Người đã dành trọn đời mình đấu tranh cho nền độc lập, tự do của dân tộc. Thời gian qua, từ việc tích cực học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Người, bằng nhiều cách làm sáng tạo, hiệu

quả, tuổi trẻ khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc đã đề xuất, đảm nhiệm và hoàn thành tốt nhiều công trình, phần việc thanh niên, góp phần vào sự phát triển chung của các địa phương, đơn vị. Thông qua các phong trào hành động cách mạng đã xuất hiện nhiều tập thể, cá nhân tiêu biểu được ghi nhận, biểu dương.

Tại Đền thờ Liệt sĩ tỉnh, các đại biểu đã đặt vòng hoa, dâng phút mặc niệm, tưởng nhớ những người con ưu tú đã anh dũng chiến đấu và hy sinh vì sự nghiệp đấu tranh giải phóng dân tộc, vì nền độc lập, tự do của Tổ quốc.

Trước anh linh Chủ tịch Hồ Chí Minh và các anh hùng liệt sĩ, tuổi trẻ khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc nguyện phấn đấu, tu dưỡng, rèn luyện đạo đức, lối sống vì nhân dân phục vụ; không ngừng học tập, nâng cao trình độ, xung kích, tình nguyện trong các phong trào hành động cách mạng, góp phần xây dựng đất nước ta đàng hoàng hơn, to đẹp hơn như lúc sinh thời Bác Hồ kính yêu hằng mong.

* Cũng trong chiều ngày 20/9, đảng ủy, đoàn thanh niên khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc và Đảng ủy, Đoàn Thanh niên khối CCQ thành phố Hà Nội đã tới thăm, tặng quà tại Trung tâm Công tác xã hội và Bảo trợ xã hội (Sở Lao động - Thương binh và Xã hội) với tổng trị giá 25 triệu đồng; đoàn thanh niên khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc tặng 10 sổ tiết kiệm cho những người có hoàn cảnh khó khăn tại xã Duy Nhất (Vũ Thư) với tổng trị giá 40 triệu đồng.

Đây là hoạt động thể hiện tinh thần đoàn kết, sẻ chia vì cộng đồng của tuổi trẻ khối CCQ các tỉnh, thành phố phía Bắc, giúp những người có hoàn cảnh khó khăn vươn lên trong học tập, lao động và cuộc sống.

NHÓM PHÓNG VIÊN

Nơi tình yêu bắt đầu

Trang 2

Như cánh chim từ quy

Trang 3

Hội đền Đồng Bằng và tục hát văn

Trang 4

Em Lương Trần Thị Phương (thứ tư từ phải qua) nhận học bổng "Nâng bước em tới trường" năm 2019.

Nơi tình yêu bắt đầu

■ **ĐỖ HÀ** (Đài TTTH Tiên Hải)

Tác phẩm dự thi viết về đề tài người Thái Bình - đất Thái Bình

Đứng chân trên địa bàn xã Nam Cường (Tiền Hải), những năm qua, cán bộ, chiến sĩ Đồn Biên phòng Cửa Lân không chỉ giữ gìn an ninh trật tự trên tuyến biên phòng mà còn là những người nhen nhóm yêu thương, viết tiếp ước mơ cho nhiều hoàn cảnh khó khăn trên địa bàn.

Cùng Đại úy Trần Sỹ Sơn, Chính trị viên phó Đồn Biên phòng Cửa Lân, chúng tôi đến thăm Trường Tiểu học Nam Thịnh (Tiền Hải) khi năm học mới vừa bắt đầu. Trong cái nắng giữa thu, gió thổi qua da rịn rít vị mặn mòi của biển. Đang giờ ra chơi, đám trẻ ngồi xếp hàng bên hành lang lớp học, chơi với những viên đá nhỏ, tuổi thơ của biết bao học trò vùng cửa biển đã trôi qua giản đơn như thế. Phía bên trong giữa sân trường là nền gạch đá, sắt thép, cùng với những chiếc máy ủi lẫm lũi đang bắt đầu xây dựng ước mơ về một ngôi trường mới khang trang, đẹp đẽ. Một ngôi trường khác hẳn với những phòng học nứt toác, xuống cấp trước kia, khác hẳn với những phòng học tạm thiếu thốn bây giờ. Thấy bóng dáng người lính quân hàm xanh, đám trẻ líu ríu chào hỏi, cười nói, rồi ùa theo mỗi bước chân. "Cháu yêu chú bộ đội" - một cậu con trai hét to rồi chạy biến sau cánh cửa lớp học. Một thứ tình yêu giản đơn, xúc động đến lạ kỳ. Đại úy Sơn bảo anh đã quen với đám trẻ vùng cửa biển. Không chỉ Nam Thịnh mà cả 8 xã ven biển huyện Tiên Hải các anh đều thân quen, nắm rõ tình hình đời sống của bà con, nhất là những đứa trẻ có hoàn cảnh khó khăn. Thấy chú bộ đội, một cô bé nhỏ nhún vai đôi mắt lấp lánh, nụ cười trong veo cứ nhìn anh, không nói gì. "Đây là em Lương Trần Thị Phương ở thôn Thiện Tường, xã Nam Thịnh, được bộ đội biên phòng đỡ đầu trong chương trình "Nâng bước em đến trường" với học bổng trị giá 4 triệu đồng mỗi năm. Năm nay học lớp 5, cũng là năm thứ tư em được nhận học bổng từ chương trình" - Đại úy Sơn giới thiệu.

- Con tên là gì? Tôi hỏi.
- Lương Trần Thị Phương ạ.
- Ở nhà con có gì nào?
- Nhà con có 2 xe đạp, một cửa con đi học, 1 cửa mẹ đi làm. Nhà con còn có tivi, quạt mát, có điện.
- Thế ở nhà con biết làm những gì?

Giờ lên lớp của cô và trò Trường Tiểu học Nam Thịnh (Tiền Hải).

- Con biết nấu cơm, rửa bát, quét nhà, giặt quần áo. Con còn biết kho cá - cô bé nói nhanh và dứt khoát.

- Lớn lên con muốn làm gì?
- Con muốn làm bác sĩ để chữa bệnh cho mẹ, cho mọi người ạ.

- Thế con ở với ai?
- Con ở với mẹ, anh trai và anh trai, và anh trai... - cô bé ngập ngừng, hai bàn tay nhỏ đan vào nhau.

Nhận thấy sự bối rối của cô trò nhỏ, cô giáo Vũ Thị Nhân, giáo viên chủ nhiệm lớp 5B, Trường Tiểu học Nam Thịnh bày tỏ: Em Phương ở với mẹ, nhà còn ba anh trai nữa, thuộc diện hộ nghèo của xã.

Một gia đình từng ấy con người mà đứa trẻ mới lên mười này được đánh giá là ngoan ngoãn, thông minh và nhanh nhẹn nhất. Nếu không có tình yêu thương của các chiến sĩ biên phòng hỗ trợ, động viên thì có lẽ giờ này em cũng đang theo mẹ đi biển. Được đến trường có nghĩa là tương lai của em đang rộng mở phía trước. Phía nhà trường và các thầy cô giáo, bạn bè giúp em bằng những bộ quần áo cũ, đồ dùng học tập. Bởi vì ngoài em Phương nhà trường vẫn còn nhiều học sinh có hoàn cảnh khó khăn khác...

Không gặp được gia đình em Phương vì mẹ em - lao động chính trong nhà còn

đang làm việc ngoài biển, Đại úy Trần Sỹ Sơn dẫn tôi đến nhà em Phan Thanh Đạt, thôn Chí Cường, xã Nam Cường. Đạt đi học, chỉ có mẹ em, cô Vũ Thị Tuyên ở nhà. Ngôi nhà mái bằng kiên cố được xây bằng tiền hỗ trợ của họ hàng cách đây 7 năm. Mới có 7 năm mà nhiều mảng tường đã mốc xanh, loang lổ, những cánh cửa gỗ cũ kỹ, lỏng lẻo. Tài sản lớn nhất trong nhà là chiếc xe máy wave màu xanh cũ, phương tiện để cô Tuyên làm công việc đưa thư báo nuôi con. Cô Tuyên kể, khi Đạt được hơn 1 tuổi thì bố em ngã bệnh, đau ốm liên miên. Hết ca mổ này đến ca mổ khác đã khiến gia đình kiệt quệ, nợ nần. Và bố Đạt đã mất năm 2012, khi em mới vào lớp 1. Cuộc sống của hai mẹ con và đủ thứ việc làng, việc họ lúc đầu chỉ trông chờ vào hơn 1 sào ruộng. Thời gian gần đây cô được tạo điều kiện đưa thư báo kiếm thêm mỗi tháng hơn 1 triệu đồng. Cô bảo: Có khó khăn mấy cũng không dám đi làm xa vì còn muốn cho con ngày hai buổi đến trường. Cháu được đồn biên phòng giúp đỡ, hỗ trợ, tôi không biết nói gì ngoài hai tiếng biết ơn. Cảm ơn tình cảm yêu thương của các anh dành cho gia đình. Người mẹ nghèo nghẹn ngào cố giữ những giọt nước mắt khỏi lăn. Chia sẻ về những dự định sau này, cô Tuyên bảo học hết THPT sẽ cho con học nghề để đi làm, chứ đi học đại học cũng không nuôi nổi. Nhưng nếu có một phép màu, cô vẫn muốn con được học đại học...

Trên những con đường nông thôn mới trải dài, thẳng tắp, đầu đó cờ hoa chào mừng năm học mới vẫn rực rỡ sắc màu. Con đê biển số 6 uốn lượn nhịp nhàng, ôm lấy miền cửa biển thành thang gió. Gió thì vẫn vô tư thổi cả ngàn năm. Sóng vẫn dạt dào ôm bờ như thuở trước. Và ước mơ của những người mẹ nghèo vẫn đau đáu không thôi. Tôi miên man nghĩ, nếu như không được bộ đội biên phòng hay tổ chức, cá nhân nào hỗ trợ thì em Phương hay mẹ của Đạt đến cả một ước mơ cũng thật khó để thành hình.

Thực hiện chương trình "Nâng bước em tới trường" do Bộ Tư lệnh Bộ đội Biên phòng phát động từ năm 2014, Đồn Biên phòng Cửa Lân đã tích cực phối hợp với cấp ủy, chính quyền các xã biên giới biển tổ chức rà soát, lựa chọn học sinh có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn để nhận hỗ trợ, đỡ đầu. Trên địa bàn huyện Tiên Hải luôn duy trì hỗ trợ 9 em, trải đều ở 8 xã khu vực biên giới biển. Các em được hỗ trợ từ khi bước vào tiểu học đến khi học xong THPT. Khi có em tốt nghiệp THPT, đơn vị sẽ rà soát, bổ sung thêm. Trong số các em được nhận học bổng đã có 3 em tốt nghiệp THPT. Có em đỗ vào trường đại học lớn, có uy tín trong cả nước. Và để duy trì tốt chương trình này, cán bộ, chiến sĩ bộ đội biên phòng trong toàn tỉnh đã đóng góp từ chính tiền lương của mình.

Đại úy Trần Sỹ Sơn chia sẻ: 12 năm học là cả một chặng đường dài. Đối với những học sinh có hoàn cảnh khó khăn, chặng đường đó có thể ngắn hơn. Chương trình "Nâng bước em tới trường" với mong muốn là nơi khởi đầu của tình yêu thương, của ý chí và nghị lực, của niềm tin và sức mạnh, để các em có điều kiện vươn lên, viết tiếp ước mơ, thực hiện hoài bão. Khi thực hiện chương trình này, không chỉ các em khó khăn được hỗ trợ mà bản thân người cán bộ biên phòng cũng được người dân thêm yêu mến, tình cảm quân dân gắn bó, đoàn kết, là nền tảng để xây dựng thể trận quốc phòng toàn dân vững chắc.

Mùa tựu trường đã về. Trong những rộn ràng áo trắng, là nông ấm bước chân của người lính Đồn Biên phòng Cửa Lân. Họ đang gieo những tình yêu thương rất thật, trên một mảnh đất anh hùng.

Như cánh chim từ quy

■ TẮT ĐẠT - KIÊN TRUNG

(Tác phẩm dự thi viết về đề tài người Thái Bình - đất Thái Bình)

Khi đặt bút viết về câu chuyện của cựu thanh niên xung phong (TNXP) Hoàng Thị Ngọc Diệp hơn nửa thế kỷ mang theo nỗi day dứt và cất công đi tìm anh bộ đội tên Thọ quê Thái Bình, tôi đã nghe bài hát “Miền xa thăm” của nhạc sĩ Đức Trịnh. Với ca từ da diết “... Một tình yêu như cánh chim từ quy/Bay bay đi tìm nhau/Một tình yêu như bão giông khát khao/Đến bên nhau giữa đạn bom/Đi tìm nhau suốt chiều dài đất nước/Đi tìm nhau giữa hai đầu trận đánh/Đi tìm nhau để mãi mãi không về/Hồn thiêng sông núi tạc nên tượng đài...”, tôi thấy bóng dáng của chị Diệp, anh Thọ trong mỗi câu hát, lời ca. Nỗi day dứt “vất ngang” qua hai thế kỷ của bà Diệp cuối cùng cũng được thỏa lòng.

Tuy đã “gặp” được người yêu, nỗi day dứt hơn nửa thế kỷ đã vơi đi nhưng chưa phải kết thúc.

“Cánh chim từ quy” một đời không mãi...

Vượt chặng đường gần 800km ra Thái Bình “gặp” người yêu, cựu TNXP Hoàng Thị Ngọc Diệp, thành phố Hội An (Quảng Nam) có chút mệt mỏi bởi những đêm thao thức, bồn chồn chuẩn bị cho cuộc “hội ngộ” sau 52 năm xa cách. Ngán ấy thời gian chờ đợi, tìm kiếm qua các “kênh” nhưng vô vọng không bằng hai tháng gần đây khi thông tin về anh Thọ quê Thái Bình dần hé mở. Từ những trang hồi ký “Nỗi day dứt hơn nửa thế kỷ” và văn thơ chất chứa tình cảm của bà, nhà báo Công Liêm, cộng tác viên của Báo Thái Bình đã cất công tìm hiểu và lặn lội đến các cơ quan, đơn vị, địa phương liên quan trong tỉnh để chất lọc từ chút ít thông tin mà bà Diệp cung cấp, tìm người tên Thọ quê Thái Bình. Chỉ trong hai tháng, một “cây cầu” vô hình kết nối từ thành phố Hội An với Thái Bình đã được lập ra. Từ những con người xa lạ, họ đồng cảm, chia sẻ và kết nối với nhau để cùng nhau làm một việc nhân nghĩa.

Qua hai bài báo “Nỗi day dứt hơn nửa thế kỷ” và “Viết tiếp nỗi day dứt hơn nửa thế kỷ” của nhà báo Công Liêm đăng trên Báo Thái Bình chủ nhật số ra ngày 28/7/2019 và ngày 25/8/2019 cũng như đọc những dòng hồi ký, bài thơ của bà Diệp viết về mối tình đầu của “O Diệp” đã cho tôi một cái nhìn khá rõ nét về một mối tình thời chiến của bà và anh bộ đội tên Thọ. Một tình yêu trong sáng, tinh khôi đẹp như mùa xuân, như viên ngọc sáng giữa khói lửa, đạn bom. Thế nhưng,

ai cũng biết và phải đón nhận cảm xúc từ vui đến buồn cũng mong manh như sự sống, cái chết trong thời chiến. “Gặp nhau lần nào cũng vội”, cái nắm tay còn chưa biết hưởng gì trao cho nhau cái ôm trước lúc ra trận. Nếu may mắn, họ có thể gặp lại nhau sau ngày đất nước thống nhất nhưng cũng có thể “lạc” mất nhau cả đời chỉ sau một trận đánh. Sự hy sinh cao cả cho Tổ quốc được trường tồn, Nam Bắc được nối liền đã đánh đổi những phận đời mỗi mòn chờ đợi như “cánh chim từ quy”. Đó là những câu chuyện tình yêu đẹp mà tôi - chàng trai của thế hệ 9X không thể cảm nhận hết khi sinh ra và lớn lên trên một đất nước Việt Nam yên bình, sạch bóng quân thù.

Tôi sẽ không nhắc nhiều và chi tiết đến câu chuyện tình yêu của cô gái xứ Nghệ với chàng trai quê lúa nảy nở trên cung đường ra trận bởi trong hai bài báo của nhà báo Công Liêm đã đầy đủ với những cung bậc cảm xúc nghẹn ngào. Trong chuyến ra Thái Bình “gặp” lại người yêu, bà Diệp tâm sự với tôi: Ngán ấy năm tôi quyết tâm đi tìm anh để nói lời xin lỗi với anh, 52 năm trước khi đi B, anh Thọ gặp lại tôi, lần gặp thứ ba và cũng là lần gặp cuối cùng giữa tôi và anh. Có lẽ, tình cảm của anh đã gói trọn trong 4 câu thơ anh gửi tôi mà sự bông bột, đại khờ tuổi 16 của tôi không nhận ra dù ngay từ lần gặp đầu tiên tôi đã có cảm tình với anh bộ đội đẹp trai, thanh lịch quê Thái Bình. 4 câu thơ của tôi đáp lại vô tình trở thành lời khước từ phũ phàng tình cảm của một người chiến sĩ chuẩn bị bước ra trận tuyến sinh

tử. Để rồi đến hôm nay, tôi sống trong day dứt. Những tưởng vì những lời đó mà anh quên tôi, quên câu nói trước lúc chia tay “Nếu còn sống trở về, anh sẽ đến thị xã Vinh (nay là thành phố Vinh, Nghệ An, quê hương của bà Diệp) để tìm em, còn đây là hòm thư của anh, em giữ kỹ rồi viết thư cho anh nhé...”. Nào đâu...

Nào đâu... Thọ của Diệp đã anh dũng hy sinh. Anh nằm lại chiến trường cùng đồng đội “mãi mãi tuổi hai mươi” đến nay tròn 50 năm, bỏ lại lời hứa với người con gái xứ Nghệ anh yêu chưa một lần nắm tay. Còn về phần bà Diệp, có những lúc nỗi nhớ người yêu, nỗi day dứt vượt lên trên cả thương tật để tìm anh Thọ. Có khi đạp xe đạp về Thái Bình để dò la tin tức, viết thư hỏi thăm các nơi, có khi đăng bài báo, thơ trên các báo, tạp chí, mạng xã hội nhưng cũng như “mò trăng đáy bể”. “...Còn chút hơi thở em còn tìm anh. Từ nơi xa xôi, em cầu mong anh luôn được an lành và hạnh phúc. Nếu anh xem được tấm ảnh này, thì anh sẽ nhận ra em ngay, phải không anh...” - đó là dòng tâm sự cũng là thông điệp mà cựu TNXP Hoàng Thị Ngọc Diệp đề cuối mỗi hồi ký, mỗi bài thơ viết ra tự đáy lòng mình. Với bà Diệp, 52 năm qua, bà vẫn hy vọng anh Thọ quê Thái Bình vẫn còn sống, một ngày nào đó anh sẽ đọc được và nhìn tấm ảnh của bà sẽ nhận ra “O Diệp” năm xưa dù tuổi xuân không còn.

“Đùa không thành đời”

Người xưa nói rằng từ quy là loài chim thường sống theo cặp. Đôi chim ngày đi

cùng nhưng cứ đêm đến là lạc gọi nhau. Từ quy đã vào thơ, văn như minh chứng cho một tình yêu xa cách, cả một đời chờ đợi. Với tôi, bà Diệp cũng như “Cánh chim từ quy” một đời không mãi. Bà đã đi tìm anh Thọ quê Thái Bình gần trọn một đời mình. Hôm nay, “cánh chim” ấy đã tạm nghỉ trên mảnh đất Thái Bình để “gặp” lại anh Thọ của riêng mình. Nhưng chỉ tiếc, khói nhang thay lời muốn nói trong cuộc hội ngộ đầy xúc động của bà.

Dù tuổi đã cao, lại là thương binh với nhiều bệnh trong người, bà Diệp không chọn cho mình chuyến xe ô tô mà chọn đi xe máy từ thành phố Thái Bình về thôn An Ấp, xã An Ấp (Quỳnh Phụ) - quê nhà của liệt sĩ Vũ Văn Thọ. Nhà báo Công Liêm đích thân chở bà. Với bà Diệp, chuyến xe này khác với những chuyến đi của vài chục năm trước rong ruổi trên mỗi ngã đường quê lúa. Nếu như chuyến đi trước đây tràn đầy hy vọng thì lần này mang theo nỗi buồn trĩu nặng.

Cái nắng tháng 8 hanh hao, vàng vọt sau cơn mưa rắc đầy lối về An Ấp, giữa cánh đồng lúa xanh mơn man đang thì con gái. Ký ức lại ùa về trong trí nhớ của người con gái xứ Nghệ. Nắm chặt bó hoa huệ trong tay, bà Diệp rưng rưng nước mắt nói với nhà báo Công Liêm: Con đường chúng ta đi có lẽ hơn 50 năm trước, anh Thọ cũng qua đây vào chiến trường. Anh Thọ ơi! anh có biết quê hương anh đang từng ngày đổi mới - một miền quê thanh bình. Và sau 52 năm, người con gái anh yêu đang về thắp hương cho anh. Diệp của anh đây.

Cuộc “gặp gỡ” giữa cựu TNXP Hoàng Thị Ngọc Diệp với liệt sĩ Vũ Văn Thọ cho tôi những cảm xúc chân thực và thêm một cái nhìn sâu sắc hơn về hệ quả của cuộc chiến mà đế quốc, thực dân gây ra cho dân tộc Việt Nam bao đau thương. Cùng với tất cả các miền quê trên dải đất hình chữ S, mảnh đất Thái Bình nhỏ bé, thân thương vốn hiển hiện ngay ở cái tên, là hậu phương vững chắc, đóng góp lớn sức người, sức của cho các chiến trường. Liệt sĩ Vũ Văn Thọ, quê xã An Ấp là một trong hơn 51.000 người con ưu tú của quê hương. Anh hy sinh ngày 19/3/1969 nhưng đến 5 năm sau (năm 1974) liệt sĩ Vũ Văn Thọ mới được báo tử.

Nhà báo Công Liêm chia sẻ thêm với tôi: Quá trình kết nối, sàng lọc thông tin, Thái Bình có 3 liệt sĩ tên Thọ và 1 cựu chiến binh trùng tên Vũ Văn Thọ. Cuối cùng tôi cũng khớp nối và tìm được liệt sĩ Thọ quê An Ấp để báo cho chị Diệp vui đi nỗi day dứt. Đáng buồn là anh Thọ hy sinh sau ngày hai người chia tay hai năm. Vì bom đạn chiến tranh mà họ không còn cơ hội thực hiện lời hứa của riêng mình. Qua Báo Thái Bình mà tôi đã kết nối để chị tìm được anh Thọ quê Thái Bình mà bao năm mong ngóng, đợi chờ.

Chứng kiến cuộc gặp gỡ sau hơn nửa thế kỷ, ông Vũ Văn Xuyên, em trai liệt sĩ Thọ cũng không kìm được nước mắt. Bao năm rồi, hôm nay ông mới được gặp người mối tình đầu của anh trai mình. Từ xa lạ, mọi người lại gắn kết với nhau như những người thân trong một gia đình. Có lẽ dưới trời vàng, anh Thọ cũng mỉm cười, an lòng.

Ôm di ảnh của liệt sĩ Thọ vào lòng, bà Diệp như sống lại giây phút ngày đầu gặp gỡ. Những lời bà muốn nói lúc này với anh như trở thành vô nghĩa. Giọt nước mắt lăn dài trên gò má, ánh mắt bà nhìn sâu vào di ảnh để tìm một điều gì đó trong ký ức. Những lời muốn nói với anh, bà đã viết, đã ghi nhớ hơn nửa thế kỷ. Rồi đây “Cánh chim từ quy” Hoàng Thị Ngọc Diệp sẽ lại tiếp tục hành trình - hành trình tìm hình hài của anh đang còn nằm bên đồng đội trên chiến trường vắng tiếng đạn bom.

Hội đền Đồng Bằng và tục hát văn

■ NGUYỄN THANH
Vũ Quý, Kiến Xương

Tâm thức hội hè truyền thống của Việt Nam là “tháng tám giỗ cha, tháng ba giỗ mẹ”. Đền Phú Giày (Nam Định) thờ Thánh Mẫu Liễu Hạnh mở hội vào tháng ba và đền Đồng Bằng (Thái Bình) thờ vua cha Bát Hải Động Đình mở hội vào tháng tám. Từ bao đời nay, Phú Giày và đền Đồng Bằng đã trở thành hai trung tâm hầu bóng, hát văn nổi tiếng của vùng châu thổ Bắc Bộ có sức cuốn hút mạnh mẽ các luồng du khách cả nước tìm về trải hội.

Làng Đồng Bằng nằm kề quốc lộ 10, cách thành phố Thái Bình 20km, cách thành phố Hải Phòng 60km. Thuở xưa, làng này còn có tên là Đào Động, nay thuộc xã An Lễ, huyện Quỳnh Phụ. Đền Đồng Bằng còn tên gọi là đền Vua Cha Bát Hải hoặc đền Đức Vua Cha Bát Hải Động Đình. So với các di tích kiến trúc cổ hiện còn ở Thái Bình thì đền Đồng Bằng có quy mô kiến trúc nghệ thuật lớn vào bậc nhất. Từ thời Lý đã được xếp vào “tứ cố cảnh” của huyện Phụ Phương, sau đổi là Phụ Dực, nay thuộc huyện Quỳnh Phụ: “Đào Động, Lộng Khê, Tô Đề, A Sào, Phụ Phương tứ cố cảnh” hoặc “Đào Động, Lộng Khê, Tô Đề, A Sào, Lý triều tứ cố cảnh”.

Về sự tích vị thần được thờ ở đền Đồng Bằng, theo bản thân tích còn lưu tại đền thì đó là vị thủy thần tôn hiệu là Bát Hải Đại vương, tên húy là Vĩnh. Tương truyền, vào thời Hùng Duệ Vương, có nàng Quý Nương, vốn người xinh như ngọc nên được mọi người vẫn gọi nàng là Ngọc, quê trang An Cố, huyện Thụy Anh, nay thuộc địa phận huyện Thái Thụy được viên Huyện Doãn Thụy Anh nhận

làm con nuôi. Một hôm nàng về quê mẹ nuôi ở cửa Hoa Diêm (Diêm Điền) cùng thuộc bản hạt ra sông tắm, có con giao long gặp nàng, mê đắm phả mùi hương sức nức rồi quấn chặt vào thân, từ đó mang thai sau sinh ra một bọc đỏ như màu máu. Ngọc nương sợ hãi đem thả xuống biển. Bọc trôi về trang Đào Động, một ngư dân đi đánh cá vớt được đem về mổ ra thấy trong bọc có ba con rắn lớn. Một con ở lại khúc sông Đào Động (tức Vĩnh Công), một con bơi về khúc sông trang Thanh Do, một con bơi về khúc sông trang Hoa Diêm (nay thuộc địa phận huyện Thái Thụy, tỉnh Thái Bình). Từ ngày có rắn thân xuất hiện, khắp vùng mùa màng tươi tốt. Sau này, khi đất nước có biến, Sơn Thánh Tản Viên được thân báo mộng, Tản Viên đã cử người về trang Đào Động gặp ba vị thủy thần đã biến thành người, rồi cùng bàn bạc chia quân đi đánh giặc. Sau khi giặc tan, Vĩnh Công từ chối chức tước vua ban, trở về Đào Động mở tiệc khao quân, dạy bảo dân chúng làm ăn. Nhân một hôm trời nổi mưa gió, Ngải hóa. Từ đó dân trang Đào Động lập đền thờ. Hai trang Thanh

Do và Hóa Tài cũng lập đền thờ hai vị còn lại làm thủy thần.

Đền Đồng Bằng còn thờ Đức Thánh Trần và mở hội vào 20 tháng 8 hàng năm cho nên tâm thức “tháng tám giỗ cha” của người dân trong vùng vẫn thường được hiểu theo cả hai khái niệm vừa là giỗ đức Vua Cha Bát Hải Động Đình vừa là giỗ Đức Thánh Trần Hưng Đạo.

Xưa và nay, hội đền Đồng Bằng là một hội lớn có sức thu hút du khách từ nhiều vùng miền đổ về. Hàng năm, theo tâm thức “tháng tám giỗ cha, tháng ba giỗ mẹ”, du khách thường trải hội đến Côn Sơn Kiếp Bạc ở Hải Dương vào ngày 20 tháng 8 rồi xuôi dòng đổ về trải hội đền Đồng Bằng ở Thái Bình từ ngày 20 đến ngày 26 tháng 8 âm lịch với lời hẹn ước:

Dù ai buôn bán trăm nghề

Hai mươi tháng tám nhớ về Đào thôn.

Vì là một hội lớn trong vùng nên hội đền Đồng Bằng thường hội tụ các hình thức đua tài, thi khéo và các hình thức diễn xướng dân gian như: hát văn, hát chèo, thi kéo co, thi bơi chải, thi đấu vật, đấu kiếm, đấu gậy, thi chọi gà, cờ tướng... thu hút rất đông người từ nhiều vùng miền về tham

gia. Ngày nay, trong tâm thức của một bộ phận cư dân “sành trải hội” trong cả nước, khi nhắc đến đền Đồng Bằng thường nghĩ ngay đến “đệ nhất linh từ” với đầy đủ các nghi lễ hầu bóng hát văn.

Các cung thờ ở đền Đồng Bằng được bài trí, sắp xếp đủ để đáp ứng cho các dạng người theo hầu đồng kể trên và lực lượng cung văn cũng luôn có khả năng phục vụ 36 giá theo yêu cầu nên không chỉ vào những ngày hội hay ngày tuần, ngày tết mà quanh năm suốt tháng thường thu hút rất đông những con nhang đệ tử thập phương về chầu.

Hát văn là cách gọi mang tính phổ biến, còn dân làng Đồng Bằng thường gọi là hát chầu văn hay hát bóng. Đây là một loại hình nghệ thuật ca hát cổ truyền của Việt Nam mang đậm tính tâm linh trong cả lời ca và giai điệu, là hình thức lễ nhạc trong nghi thức hầu đồng của tín ngưỡng tứ phủ, một tín ngưỡng Việt Nam. Sự hòa quyện giữa ca từ và âm nhạc theo từng cung bậc đã minh họa cho các hành động của người hầu đồng nhập vai các ông Hoàng, bà Chúa khi chèo thuyền, luyện kiếm, hát phi ngựa bản cung... Thuở trước, hát văn thường được diễn ra trong các không gian thiêng dưới ba hình thức cơ bản là hát thi, hát thờ và hát hầu bóng. Tục hát văn của làng Đồng Bằng thường được diễn ra dưới cả ba hình thức trên đây nhưng phổ biến nhất vẫn là hát hầu bóng.

Những năm gần đây, tục hầu bóng ở nhiều hội đền cả nước đang có xu thế ngày càng thêm phồn thịnh. Theo quy luật cung cầu, nghề cung văn ở làng Đồng Bằng lại thêm sôi động. Lớp nghệ nhân cao tuổi ở Đồng Bằng lại được trân trọng hơn khi truyền nghề cho các thế hệ con cháu.

Nếu như tục hầu bóng hát văn là một trong những loại hình di sản văn hóa phi vật thể tiêu biểu của Việt Nam thì đền Đồng Bằng ở Thái Bình là một địa chỉ quan trọng và hội đền Đồng Bằng đã được vinh danh trong danh mục di sản văn hóa phi vật thể của quốc gia.

NGƯỜI THẦY THUỐC “QUÊ HƯƠNG NĂM TẤN” Gắn bó với mảnh đất Ninh Bình

■ MỸ HẠNH (Báo Ninh Bình)
(Tác phẩm dự thi viết về đề tài người Thái Bình - đất Thái Bình)

Sau nhiều lần nhờ chấp mối và hẹn gặp, tôi mới gặp được Đại tá, bác sĩ chuyên khoa I Đỗ Văn Bình, Chủ nhiệm Khoa Tai - Mũi - Họng, Bệnh viện Quân y 5, Cục Hậu cần Quân khu 3 trong ngôi nhà nhỏ ấm cúng tại phố Phúc Thái, phường Phúc Thành (thành phố Ninh Bình) để cùng chuyện trò về nghề y cao quý, về những đặc thù của bác sĩ quân y và niềm vui, sự tự hào của người cha về một gia đình hạnh phúc, các con học giỏi, trưởng thành.

Bác sĩ Đỗ Văn Bình cho biết, anh vào nghề y như một cái duyên bởi gia đình không có ai theo nghề này, vậy mà đến nay anh đã gắn bó với nó tròn 28 năm tại Bệnh viện Quân y 5. “Tôi sinh ra trong một gia đình thuần nông tại xã Hồng Tiến, huyện Kiến Xương, tỉnh Thái Bình. Sau khi học xong lớp 10, tôi xung phong đi bộ đội và được cử đi học tại Trường Văn hóa Quân khu 2, sau đó thi vào Học viện Quân y. Thời gian tôi đi học là những ngày tháng đất nước còn nhiều khó khăn, thiếu thốn nên những học viên được đào tạo tại Học viện Quân y đều mang trong mình một sứ mệnh cao cả là phải học tập nghiêm túc, thực sự say nghề, nỗ lực cố gắng để có được trình độ nhất định, sau này không chỉ cứu chữa bệnh cho những người lính trong quân ngũ mà tất cả những người dân có nhu cầu...” - bác sĩ Đỗ Văn Bình nhớ lại.

Năm 1991, sau khi tốt nghiệp chuyên ngành bác sĩ đa khoa, Đỗ Văn Bình được phân công về công tác tại Bệnh viện Quân y 5 (đứng chân trên địa bàn tỉnh Ninh Bình), cách xa gia đình và quê hương Thái Bình gần 100km. Xác định ở đâu cũng là nhiệm vụ và được chăm sóc sức khỏe cho những người lính nói riêng, cho nhân dân nói chung là trách nhiệm và nghĩa vụ cao cả, bác sĩ Bình rất vui vẻ và yên tâm nhận nhiệm vụ. Khi công việc mới tạm thời ổn định, trước sự động viên của cấp trên, dù lúc này vợ anh đang mang bầu người con thứ nhất đã 7 tháng nhưng anh vẫn tình nguyện ra công tác tại đảo Phan Vinh,

Đại tá Đỗ Văn Bình khám cho người bệnh.

quần đảo Trường Sa 2 năm. Tại đây, anh đã có những ngày tháng gắn bó với cuộc sống của những người lính hải quân và có kỷ niệm đáng nhớ khi cùng đồng đội tại Bệnh xá đảo Phan Vinh cấp cứu, vận chuyển kịp thời 21 người bị thương trên tàu 611 vào bờ an toàn, không để xảy ra thương vong, được Bộ Tư lệnh Hải quân tặng bằng khen.

28 năm công tác tại Bệnh viện Quân y 5, trải qua nhiều nhiệm vụ, công tác ở nhiều

khoa, phòng, từ Khoa Truyền nhiễm, Khoa Ngoại chung, sau này là Khoa Tai - Mũi - Họng, ở cương vị công tác nào, từ khi là bác sĩ đến khi là Chủ nhiệm Khoa, Đại tá Đỗ Văn Bình luôn xác định rõ trách nhiệm của mình để nỗ lực cố gắng hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ được giao, làm gương cho các bác sĩ, nhân viên trong cơ quan. Những năm mới lập gia đình, vợ một mình ở tập thể, xa gia đình nội ngoại, con còn nhỏ, cuộc sống khó khăn nhưng bác sĩ Bình

vẫn tình nguyện ra công tác tại Trường Sa, sau đó tiếp tục đi học chuyên khoa cấp I, hệ sau đại học tại Học viện Quân y để có trình độ chuyên môn vững vàng. Đồng thời, trong quá trình công tác, anh không ngừng học tập, nghiên cứu thêm tài liệu và học hỏi từ đồng nghiệp, bạn bè.

Đặc biệt, dù công việc chuyên môn khá bận rộn, vất vả, hàng chục năm liền là bác sĩ chính tại Khoa Tai - Mũi - Họng, hàng tháng khám cho 600 - 700 lượt người bệnh, điều trị nội trú cho 600 - 700 người/năm, thực hiện phẫu thuật cho trên dưới 200 ca bệnh/năm và nhiều nhiệm vụ trực sẵn sàng chiến đấu, phối hợp thực hiện nhiệm vụ quân dân y kết hợp... nhưng bác sĩ Đỗ Văn Bình vẫn dành thời gian nghiên cứu khoa học và là người chủ trì nhiều đề tài khoa học, được áp dụng hiệu quả trong khám chữa bệnh tại Bệnh viện Quân y 5. Trong đó phải kể đến các đề tài: “Áp dụng kỹ thuật vá màng nhĩ bằng cân cơ thái dương tự thân”; “Một số nhận xét chẩn đoán và kết quả điều trị qua 27 ca đường rò bẩm sinh TMH từ tháng 1/2014 đến tháng 12/2015”; “Nhận xét qua 12 ca dị vật họng, thực quản được khám và điều trị tại Bệnh viện Quân y 5”; “Đánh giá kết quả phẫu thuật cắt Amydal được gây mê nơi khí quản dùng dao điện máy ERBEIC 300”... là những đề tài khoa học do anh làm chủ nhiệm, được thực hiện đều đặn hàng năm, khẳng định tinh thần ham học hỏi, say mê nghiên cứu khoa học của bác sĩ Đỗ Văn Bình, để không ngừng áp dụng các kỹ thuật mới trong chẩn đoán và điều trị cho người bệnh ngày càng đạt hiệu quả cao hơn.

Với những cố gắng của mình đối với người bệnh và nhiệm vụ được giao, Đại tá Đỗ Văn Bình đã được nhận nhiều bằng khen, giấy khen của Cục Hậu cần, Bộ Tư lệnh Quân khu 3.

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Tuần qua, tòa soạn Báo Thái Bình nhận được nhiều tin, bài, ảnh, thơ... của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh như Hoàng Khánh Duy (Cần Thơ); Nguyễn Thị Bình (Tây Ninh); Trần Văn Thiên, Lê Anh Phong (Thành phố Hồ Chí Minh); Trần Thị Thùy Linh (Sóc Trăng); Trần Thanh Thoa, Lê Hứa Huyền Trân (Bình Định); Nguyễn Chí Ngoan, Trần Thị Kỳ Duyên (Kiên Giang); Vũ Thị Vui (Hưng Yên); Mỹ Hạnh (Báo Ninh Bình); Thu Phương (Báo Hà Giang); Hoàng Thanh (Báo Đắk Nông); Cao Huyền (Báo Vinh Long); Cao Thu Hạnh (Bộ CHQS tỉnh); Nguyễn Minh Hữu (thành phố Thái Bình); Nguyễn Hương, Trần Hiền (Đài TTTT Tiên Hải); Vũ Đông (Đài TTTT Kiến Xương); Trúc Lành (Đài TTTT Hưng Hà)...

Hướng tới kỷ niệm ngày Phụ nữ Việt Nam 20/10, nhiều tác giả đã gửi tin, bài, thơ, tản văn về chủ đề này. Trong đó, tiêu biểu là tác giả Lê Anh Phong gửi chùm thơ: “Vợ lính mà anh”, “Quang gánh mẹ hiền”, “Những cô Tấm ở chung cư”, “Ra chợ mà trông”, “Theo em về hiền thực áo bà ba”, “Mẹ từng xay giã dân sàng”, “Thánh thiện đường cong”... Cùng chủ đề ca ngợi người phụ nữ Việt Nam, tuy cách thể hiện ở mỗi

bài thơ khác nhau song mỗi câu, mỗi từ thơ đều toát lên hình ảnh người vợ, người mẹ tận tảo, dịu dàng cùng tình cảm của tác giả gửi gắm dành cho “một nửa thế giới”. Trong bài thơ “Về một nửa thế giới”, tác giả viết: “Nửa thế giới” làm nên nhân loại/Cô đúc tinh anh cả loài người/Bao dung mẹ - đúc nhân vĩ đại/Dịu dàng em - báu vật tuyệt vời...

Lĩnh vực quốc phòng, an ninh, hướng tới cuộc diễn tập khu vực phòng thủ tỉnh năm 2019, tác giả Trần Hiền (Đài TTTT Tiên Hải) đưa tin: Ban tổ chức diễn tập khu vực phòng thủ huyện Tiên Hải tổ chức hội nghị hướng dẫn soạn thảo văn kiện khởi B trong diễn tập khu vực phòng thủ huyện năm 2019. Tác giả Cao Thu Hạnh (Bộ CHQS tỉnh) đưa tin: Lực lượng vũ trang Thái Bình sẵn sàng diễn tập khu vực phòng thủ tỉnh năm 2019. Theo tin của các cộng tác viên, cuộc diễn tập khu vực phòng thủ tỉnh năm 2019 có quy mô lớn, huy động nhiều lực lượng, phương tiện tham gia. Hiện công tác chuẩn bị cho cuộc diễn tập đang bước vào giai đoạn nước rút, sẵn sàng cho thực hành nhiệm vụ diễn tập khu vực phòng thủ tỉnh dự kiến diễn ra vào đầu tháng 10 tới báo đảm đạt được mục đích, yêu cầu đề ra.

Trong tuần, tòa soạn Báo Thái Bình tiếp tục nhận được nhiều tác phẩm tham dự cuộc thi viết về người Thái Bình, đất Thái Bình của các tác giả trong và ngoài tỉnh như: Đỗ Hà (Đài TTTT Tiên Hải) gửi bài “Nơi tình yêu bắt đầu”; Mỹ Hạnh (Báo Ninh Bình) gửi bài “Người thầy thuốc “Quê hương năm tấn” gắn bó với mảnh đất Ninh Bình”; Hoàng Thanh (Báo Đắk Nông) gửi bài “Chàng thanh niên Thái Bình có tấm lòng nhân hậu”; Cao Huyền (Báo Vinh Long) gửi bài “60 năm “gừng cay muối mặn””. Đặc biệt, tác giả Thu Phương (Báo Hà Giang) gửi cộng tác tác phẩm dài kỳ “Tinh hoa “quê lúa” xây miền cực Bắc” gồm 3 bài: “Tình yêu Hà Giang đơm hoa từ mưa bom bão đạn”, “Vĩ Hà Giang phát triển”, “Quê hương mỗi người chỉ một...” viết về những người con quê hương Thái Bình cách đây nhiều thập kỷ đã không ngại gian khó, sẵn sàng nghe theo tiếng gọi của Đảng, Nhà nước rời nơi chôn nhau cắt rốn lên Hà Giang lập nghiệp, dốc tâm sức, trí tuệ góp phần cùng người dân nơi đây xây dựng vùng biên ái cực Bắc của Tổ quốc phát triển vững mạnh. Dù xa quê nhưng trái tim họ luôn hướng về quê hương thông qua việc xây dựng Hội đồng hương Thái Bình tại Hà Giang vững mạnh với nhiều hoạt động ý nghĩa, phát huy truyền thống tốt đẹp của quê hương, đồng viên, chia sẻ,

hỗ trợ, giúp đỡ nhau cùng phát triển. Đó là những tấm gương người Thái Bình điển hình như ông Phạm Đình Kiên (quê xã Thái Thọ, huyện Thái Thụy), hiện là Phó Chánh Văn phòng Tỉnh ủy Hà Giang; lão nông Phạm Bá Kỳ quê ở huyện Vũ Thư, hiện ở xã Tân Quang, huyện Bắc Quang; ông Phạm Công Thành quê ở xã Thụy Việt, huyện Thái Thụy hiện đang làm chủ doanh nghiệp có Trung tâm Giáo dục nghề nghiệp và Sát hạch lái xe Bình Vàng - trực thuộc Công ty TNHH Một thành viên Đại Sơn 89 (khu công nghiệp Bình Vàng, xã Đạo Đức, huyện Vị Xuyên)... Ngoài ra còn nhiều hội viên khác thuộc Hội đồng hương Thái Bình tại Hà Giang...

Tin, bài, ảnh... cộng tác của các bạn đã, đang được biên tập, chọn đăng tải trên ấn phẩm điện tử baothaibinh.com.vn và báo giấy. Báo Thái Bình trân trọng cảm ơn sự nhiệt tình cộng tác của các bạn và mong các bạn tiếp tục cộng tác thường xuyên. Lưu ý mỗi tin, bài gửi về cộng tác, đề nghị các bạn gửi kèm 1 - 3 ảnh có chú thích đầy đủ. Địa chỉ tiếp nhận tin, bài, ảnh cộng tác của các bạn gửi về: Tòa soạn Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình, tỉnh Thái Bình hoặc hòm thư điện tử: toasoan@baothaibinh.com.vn.

Trần trọng!

TAM CÔNG HIỂN THÁNH

■ QUANG VIỆN

Ngọc phá đình Vũ Xá (xã An Đồng, huyện Quỳnh Phụ) chép, khoảng những năm 944 - 968, Đinh Bộ Lĩnh (924 - 979) xa lộ "Thập nhị sứ quân chi loạn", đến ấp Vũ Xá, trang Hưng Tổ bỗng thấy ba cụ già dung mạo khác thường đứng ra cản đường, quân sĩ kinh hãi không dám tiến lên, Đinh Bộ Lĩnh xuống ngựa rút gươm khấn rằng: "Nếu ba ngài linh thiêng hãy nhường đường cho ta đi dẹp loạn...", dứt lời ba cụ già biến mất. Đêm ấy, ở ấp Vũ Xá, Đinh Bộ Lĩnh nằm mộng thấy ba vị tiên công nói rằng "Hoàng thiên đã an bài, có vua ắt có thần...". Quả nhiên, sau đêm lưu lại Vũ Xá, Đinh Bộ Lĩnh dẹp tan 12 sứ quân, xưng vương...

Đình Vũ Xá.

Cũng giống như bao ngôi đình ở nhiều làng quê Bắc Bộ, đình Vũ Xá chịu chung số phận bị dỡ bỏ lấy vật liệu xây dựng trạm y tế, trường học... trong những năm thập kỷ 70 (thế kỷ XX). May mắn thay, một số người dân đã "nhặt tay" di chuyển tượng và các đồ tế khí cùng các bản thân phả, ngọc phả... cất giấu tại chùa làng, hy vọng sau này con cháu làng Vũ Xá có cơ hội tiếp cận, dịch thuật, phục dựng lại ngôi đình cổ bao đời "gắn bó máu thịt" trong tâm thức của dân làng Vũ Xá... Năm 1997, nhiều địa phương trong tỉnh xảy ra tình trạng mất ổn định trật tự an toàn xã hội, trong đó điển hình nhất là huyện Quỳnh Phụ, tuy vậy xã An Đồng lại là địa bàn không xảy ra mất ổn định. dịp ấy, tôi được Ban biên tập Báo Thái Bình cử về Quỳnh Phụ nắm tình hình, cơ duyên may mắn được gặp Giáo sư sử học Trần Quốc Vương phụ trách đoàn nghiên cứu của trung ương về thăm và dịch thuật tư liệu Hán Nôm ở di tích lịch sử văn hóa Am Qua và đình Vũ Xá dấu tích quân sự nhà Trần. Sau mấy ngày "ba cùng" với dân làng Vũ Xá, đọc, dịch, nghiên cứu địa văn hóa, địa lịch sử, các bản thân phả, ngọc phả, thân tích, sắc phong của các triều đại, Giáo sư Trần Quốc Vương và đoàn công tác sùng sốt với tầng văn hóa sâu dày chất chứa ở vùng đất Am Qua, Vũ Xá... Khi chia tay về Hà Nội, Giáo sư Trần Quốc Vương lưu bút: "Tôi được

mời về thăm Thái Bình - Quỳnh Phụ... được nhân dân Vũ Xá đón tiếp nồng hậu. Qua việc thăm các di tích, di vật, văn bia, ngọc phả... tôi thấy vùng Am Qua, Vũ Xá, A Sào... bên hữu ngạn sông Hóa là một vùng văn hóa, lịch sử rất quan trọng, không chỉ ở thời Trần, thời Mạc mà còn trước xa đó nữa... Tôi đã được đọc bản ngọc phá ba vị đại vương công thần thời Trung Nữ vương cùng nhiều sắc phong qua các đời, tôi nghĩ nên gìn giữ bản ngọc phá gốc và dịch ra quốc ngữ để nhân dân dễ tiếp cận với di tích, di vật lịch sử...".

Lần điên đã mới đây về vùng đất Am Qua, A Sào... tôi lại có dịp ghé thăm di tích đình Vũ Xá. Hơn 20 năm trôi qua, cảnh vật của xã nông thôn mới An Đồng có quá nhiều đổi thay, duy chỉ có đình Vũ Xá, ngôi đình cổ đã bị dỡ phá thay vào đó là dây nhà kho hợp tác xã nông nghiệp ngay trên nền ngôi đình cổ, gắn với chiến tích nhà Đinh, Trần, Mạc... có tượng Quốc công Tiết chế Hưng Đạo Đại Vương Trần Quốc Tuấn tư thế thiên đình độc đáo... thì vẫn nguyên nếp hình hài kho cũ. Ông Vũ Văn Thông, sĩ quan an ninh nghỉ hưu vốn là dịch giả Hán Nôm, người "chấp mối" cho tôi được yết kiến các bậc chức sắc, cao niên của làng Vũ Xá, hơn 20 năm trước cùng tôi tham gia đoàn nghiên cứu của Giáo sư Trần Quốc Vương (năm 1997) lễ mở bụng hòm đựng Ngọc phá, Thân phả, Thân tích của đình cho tôi xem. Nhớ

lời gợi ý của "cụ" về mảnh đất Vũ Xá vốn là vùng đất có "bề dày văn hóa, lịch sử quan trọng xa trước nữa" tôi nhờ ông Thông dịch giúp bản Ngọc phá đình Vũ Xá. Ngọc phá ghi: "...sau khi Thực phán An Dương Vương cưỡi ngựa rẽ nước xuống Long Cung thủy phủ, Âu Lạc thuộc về Tây Hán. Khi ấy, ở trang Văn Xá, huyện Gia Lộc còn gọi là Trường Tân, phủ Ninh Giang, Hạ Hồng thuộc trấn Hải Dương, xưa gọi là Hồng Châu sau đổi thành Lương Toàn, có một gia đình người chồng họ Hoàng, tên Đức, người vợ là Cao Thị. Đôi vợ chồng thật thà, phúc hậu... dân làng gọi họ là nhà tích thiện. Cả hai ông bà họ Hoàng lại muợn đường con cái, đã đi cầu nguyện nhiều đền đài miếu phủ mà chưa ứng nguyện. Một đêm, ông Đức nằm ngủ dưới mái hiên nhà, chợt mộng thấy có cụ già râu tóc bạc phơ nói với ông Đức rằng: "Người đã làm nhiều việc thiện cảm động đến Hoàng thiên. Hoàng thiên phái ta mang đến cho nhà ngươi ba chàng trai để nối phúc nhà họ Hoàng". Chợt tỉnh giấc mộng không thấy thân nhân đâu, ông Hoàng Đức kể lại giấc mơ cho bà Cao Thị nghe. Hôm sau hai ông bà làm lễ tạ Hoàng thiên tại miếu. Ít lâu sau, bà Cao Thị có thai, nhằm ngày 10 tháng 2 năm Canh Ngọ, bà sinh hạ được ba người con trai. Ông bà mừng vui khôn xiết, cúi lạy Hoàng thiên, chợt ông nhìn ra vườn nhà thấy ba cây hòe, quế, liễu liền lấy đặt tên cho

Ông Nguyễn Văn Tuấn, công chức văn hóa xã An Đồng, huyện Quỳnh Phụ

Ngọc phá đình Vũ Xá đã được cố Giáo sư sử học Trần Quốc Vương, nguyên Trường khoa Lịch sử Trường Đại học Quốc gia Hà Nội thẩm định về giá trị lịch sử, văn hóa. Đình Vũ Xá hiện tại là kho của hợp tác xã, góc độ quản lý văn hóa tôi rất mong cấp ủy, chính quyền xã, huyện, tỉnh quan tâm, tạo điều kiện để xã An Đồng phục dựng lại ngôi đình đồng thời mở rộng không gian đã từng bị lấn chiếm.

Ông Nguyễn Văn Tinh, Trưởng thôn Vũ Xá, xã An Đồng, huyện Quỳnh Phụ

Cán bộ và nhân dân thôn Vũ Xá có tâm nguyện xây dựng lại ngôi đình theo kiến trúc cổ bằng bê tông cốt thép trên nền đất cũ. Mở rộng không gian ngôi đình trên diện tích ao sau đình là đất công để ngôi đình xứng với bề dày lịch sử văn hóa.

Ông Nguyễn Văn Minh, Trưởng ban Quản lý di tích đình Vũ Xá, xã An Đồng, huyện Quỳnh Phụ

Khoảng những năm đầu thập kỷ 70 của thế kỷ XX, trong điều kiện đất nước có chiến tranh, việc dồn sức cho cuộc kháng chiến bảo vệ Tổ quốc gắn với xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc đã dẫn đến việc dỡ bỏ đình, đền... Nay cuộc sống mới, nông thôn mới, diện mạo mới chúng tôi tha thiết đề nghị chính quyền địa phương tạo điều kiện chuyển đổi diện tích đất công (ao đình) để mở rộng không gian đình đáp ứng nhu cầu hưởng thụ văn hóa của nhân dân.

con. Thấm thoát thoi đưa, ba người con của ông bà Hoàng Đức lớn nhanh. Năm 12 tuổi cả ba đã tinh thông binh thư võ lược, giỏi côn kiếm. Ba chàng trai khỏe mạnh tuấn tú đều mang bên mình ba chiếc gậy sắt nặng hàng chục người khiêng. Năm 18 tuổi, đột nhiên ông bà Hoàng Đức lâm bệnh trọng rồi qua đời. Ba chàng trai chịu tang "song thân phụ mẫu" xong vái lạy tổ tông rời làng theo dòng sông đi miết. Một hôm mái mè cánh sắc thiên nhiên, trời sập tối, giông gió nổi lên, ba chàng trai đành ghé lại làng quê bên sông. Sáng tỉnh giấc ngắm nhìn phong thủy hữu tình ba chàng trai quyết định lưu lại nơi đây, làng Vũ Xá thuộc trang Hưng Tổ, đạo Sơn Nam Hạ. Đúng lúc ấy, Thái thú Tô Định (nhà Hán) đem quân xâm lược Văn Lang. Tù trưởng Thi Sách chống lại liền bị Tô Định chém đầu. Quyết đền nợ nước, trả thù nhà, Trưng Trắc đã tập hợp nghĩa sĩ đứng lên đánh lại giặc Hán. Nhưng đội quân của bà toàn nữ giới, bà rất cần tướng nam nhi. Ngày kia, bà lập đàn cầu nguyện tại cửa sông Hát và khẩn Hoàng thiên linh ứng cho bà nam nhi tướng quân phò mệnh. Quả nhiên "cầu được, ước thấy", nghe lời hiệu triệu cứu nước của Trưng Trắc, ba ông Hòe, Quế, Liễu vác gậy đến Hát Môn xin được đầu

quân. Nhìn tướng mạo khôi ngô, tuấn tú, sức mạnh cường tráng, Trưng Trắc thu nạp ba vị rồi phong cho Hoàng Hòe là Thống chế uy dũng thượng tướng quân; Hoàng Quế, Hoàng Liễu là tả hữu đô chỉ huy sứ đại tướng quân, sai đem quân đi đánh giặc. Trận đánh năm ấy đại thắng, Trưng Trắc lên ngôi vương mở tiệc khao quân, đại xá thiên hạ, phong cho ba ông đứng đầu các hạng quân. Ba ông nhận lệnh của Trưng Nữ Vương trở lại ấp Vũ Xá xây dựng đồn trú tiếp tục chiến đấu lâu dài chống quân xâm lược.

Truyền ngôn ba vị tiên công Hoàng tổ từng giúp Trưng Nữ Vương đánh giặc Hán, hóa thân lại hộ giúp Đinh Tiên Hoàng dẹp xong cát cứ 12 sứ quân. Thời nhà Trần, vua Trần Nhân Tông thân chinh đi đánh giặc Nguyên Mông, đến ấp Vũ Xá nghe các cụ già kể về sự tích ba vị tiên công linh ứng ở miếu thờ (sau là đình Vũ Xá), vua liền cùng Hưng Đạo Vương vào thắp hương cầu nguyện. Trận ấy ra quân đại thắng quân Nguyên Mông. Vua Trần sắc phong "Tam vị tế thế an dân, hiển hữu trợ thắng, uy dũng hùng kiệt đương vũ đức thánh tả trị phong công đương cảnh Thành hoàng ngưng hu trung đẳng thân". Ban cho dân làng Vũ Xá thờ phụng ba vị tiên công làm thành hoàng làng.

PHÁO ĐÀI ĐỒNG BẰNG

■ BÚT NGỮ

Thành phố Thái Bình

C hân trời phía đông xa xa có ánh chớp. Ông Chính ngẩn cổ nhìn. Chớp đồng nhay nháy, gà gáy thì mưa. Ông mừng. Mưa giải cơn nóng cơn nực cho người khỏi ốm. Mưa cho đồng lúa trở gió; cánh đồng đang nghẹn đòng đòng mong nước.

Tia chớp mỗi lúc vươn cao hơn, loàng ngoàng như đoạn dây đồng nung đỏ. Ánh chớp cho thấy cơn mưa đen rậm đang từ chân trời lên. Ông Chính vào sân:

- Bà rút tôi cái lạt. Buộc vòi cau.
- Liệu mưa không?
- Mưa. Nhất định mưa.

Buộc xong vòi cau, ông Chính vào nhà nằm chờ. Một lúc sau nghe bà ngáy, ông gọi giật:

- Này, bà!
- Hử?
- Gà gáy nhất, bà gọi tôi nhá!
- Làm gì?
- Đi soát gác. Sợ chúng nó ngủ say. Mưa mát, ngủ say bằng chết.

Những tàu cau trước sân bỗng xào xạc rung. Ông Chính nhóm dậy ra cửa nhìn. Con lốc ập đến. Dưới ánh chớp nhoáng nhoàng, những cây tre, cây xoan đang ủ rũ, im lìm ngủ một, chợt bừng tỉnh, lắc lư rồi lao đảo như say rượu.

Mưa. Những hạt mưa từ phía vườn xa chạy đến, lộp độp trên tàu chuối, tàu cau. Rồi ào ào trên mái nhà. Nước ở vòi cau chảy tùm tùm vào chum. Ông Chính ngược mặt đón luồng gió tạt qua. Mát từ ngoài da vào tận ruột gan. Ông buông màn lên giường nằm. Giấc ngủ đến rất nhanh và đậm.

Con gà vỗ cánh phạch phạch rồi vươn cổ gáy vang sau nhà. Ông Chính giật mình tỉnh dậy: "Hừ, cái bà lão, lại ngủ say hơn mình". Ông mặc vội chiếc áo, vén màn ra đi.

Sau trận mưa đêm, vòm trời mùa hạ cao bóng lên. Dải Ngân hà vắt chệnh chệch về phía tây. Những ngôi sao như được tắm rửa bằng nước mưa lấp lánh khác thường. Gió lác nhẹ ngọn tre giữ nốt những hạt nước đọng ở búp lá. Mấy con ếch đuối nhau lộp chộp dưới ruộng... Ông Chính bước vội trên đường gạch ra cổng Đông.

Chiếc điếm gác gác đốt mới dựng lại. Trong điếm, hai anh dân quân trẻ măng nằm chung chiếc chõng hẹp và ngắn, đầu anh này chồm vai anh kia, hai cặp chân thò khỏi hai đầu chõng rơi thõng xuống đất. Các cậu thi nhau ngáy khinh khịt. Hai giáo búp đã tựa trên tường... Ông Chính

đứng ngắm một lúc, rồi xòe tay đét vào đùi một cậu:

- Dậy! Tây xẻo giải!

Hai anh dân quân giật mình choàng dậy, ngơ ngác nhìn quanh.

Ông Chính nghiêm giọng:

- Các cậu... lần sau gác là cấm nằm, nghe chưa? Nằm là chỉ có ngủ. Còn mấy cậu nữa đâu?

- Các anh ấy đi tuần ra quán Kèn.

Rút gióng cổng, ông Chính lách một lối ra. Ông toan bảo hai anh dân quân cài gióng vào, nhưng sợ chốc nữa về phải gọi mở, ông lại thôi.

Hết quãng đường gạch đầu làng, đến quãng đường đất có những vũng nước đọng, ông Chính bước chậm, mắt chăm chú nhìn. Trời vẫn còn tối. Bỗng một vật gì chộp vào thít chặt cổ ông. Ông giơ hai tay lên gỡ. Không kịp, hai cánh tay ông bị bẻ quặt xuống cạnh sườn. Ông kêu lên, một vật gì mềm mềm nhét chặt miệng ông. Rồi một chiếc dây siết hai cánh khuỷu và mảnh vải bịt kín hai mắt ông.

Đứng ở vệ đường, ông Chính chỉ còn đôi tai và cái mũi nhận biết những gì xảy ra quanh mình. Tiếng giầy đinh sào sạo trên đường gạch. Tiếng chân thịch thịch đi đất. Tiếng báng súng vỗ vào dây da phạch phạch... Mùi mồ hôi chua nồng. Mùi khói thuốc lá ám vào quần áo khen khét... "Bọn lính đồn... Chúng nó đánh bắt ngờ... Những thằng đi đầu chắc đã vào đến

cổng... Cái cổng lại không cài gióng... Hai cậu dân quân, không khéo lại bị giặc chặt cổ... Mình chủ quan quá. Giá đeo đi một quả lựu đạn"... Ông Chính thở dài bực bội.

Một bàn tay nắm vai ông Chính đẩy ra phía quán Kèn. Ông dò dẫm bước. Ông nghe còn nhiều người từ phía đường vào làng. Không biết chúng nó lấy đâu ra quân đông thế?

Đến quán Kèn, ông Chính bị đẩy vào. Ngồi một lúc, ông nghe góc quán còn mấy người nữa. Chắc là họ cũng bị bắt... Ông Chính dũi dũi cọ cọ vào tường cho mối vải bịt mắt lỏng ra. Ông hé nhìn hai anh dân quân làng mình bị bịt mắt, bịt miệng và trói diết cánh khuỷu... Ngoài cửa quán, hai thằng ngụy cấp súng gác. Chúng nó nhìn theo đồng bọn vào phía cổng Đông.

Trời vẫn chưa sáng. Ông Chính lê đến chỗ hai anh dân quân, xoay lưng lại, nâng bàn tay bị trói lên, thò ngón vào miệng từng người moi giẻ ra.

Ông hé nhìn hai thằng ngụy ngoài cửa. Có vẻ chúng không để ý tới những người đã bị trói tay, bịt miệng. Ông bảo hai anh dân quân:

- Các cậu cần đứt dây thừng trói cho mình. Mau!

Ông Chính ngồi ngoài, gục trán xuống đầu gối như ngủ. Hai anh dân quân ngồi phía trong, thay nhau dùng răng nhay dây trói.

Chiếc dây sờn ra, rồi đứt. Ông Chính được cởi trói.

Trời tờ mờ sáng. Con chích chòe đậu cây đa hót "chíp chiu chiu chi"...

Ông Chính vội vàng cởi trói cho hai người. Đúng lúc trong làng có tiếng súng. Bọn biệt kích vào sâu đã bị lộ. Hai thằng ngụy căng mắt nhìn vào cổng Đông, tay sờ quy-lát... Ông Chính vẫy hai anh dân quân, nhanh như cắt lao từ trong quán ra, đẩy thốc hai thằng ngụy xuống ngòi nước ven đường rồi chạy biến vào trại Kèn.

Hai thằng ngụy lóp ngóp dưới ngòi, bùn nước đầy mặt, quần áo ướt sũng. Chúng vội vã xách súng leo lên bờ, vừa đuối vừa xả đạn bừa bãi vào trại Kèn.

Trong làng chốc chốc lại có tiếng lựu đạn nổ bùm bùm và tiếng liên tặc tặc...

*
*

Tuyên ngủ nhờ bên nhà bà Sen. Tiếng lựu đạn nổ gần, anh giật mình ngồi dậy nghe ngóng.

Bà Sen từ trong buồng kệt cửa ngó ra hỏi:

- Sao có tiếng nổ sớm vậy, anh Tuyên?

Tuyên ngơ ngác chưa kịp trả lời. Một tràng tiểu liên "tặc tặc" rất gần. Tuyên xách khẩu trường mãt đến cửa hầm bí mật, miệng nói:

- Giặc biệt kích! - Tuyên xuống hầm trong tình thế bị động.

Bà Sen vội vàng dậy nắp hầm cho Tuyên, hóa trang rồi sang nhà bà cụ hàng xóm.

Ngồi trong hầm tối như bịt mắt, Tuyên nghiêng tai lắng nghe. Tiếng súng lẻ tẻ. Không phải tiếng súng đánh nhau. Bọn giặc biệt kích đúng lúc cả làng đang ngủ say sau trận mưa đêm. Không biết anh em mình canh gác thế nào mà giặc vào lọt... Đêm nay hẳn chúng nó bắt hàng xóc người. Chẳng biết có khẩu súng nào rơi vào tay nó... Tối qua ông Chính nhận kiểm soát việc canh gác, không biết giờ này ông ấy đã ra chưa; chạm trán giặc không chết cũng bị bắt... Ông ấy bị bắt thì khốn to, đang lúc công việc bề bộn khó khăn...

Con gà giò nhà bà Sen gáy "kéc ke ke". Cái giọng non choẹt và ngắn cộc. Nó gáy là trời sắp sáng, là lúc chích chòe "học". Tuyên không thấy có vẻ giặc đến xóm mình. Tiếng lựu đạn nổ đâu ở quãng cầu Cộm. Từ bấy đến giờ nếu nó vào thì đã đến đây. Hay là bị lộ, chúng nó trở ra? Mong cho đừng ai bị bắt. Nhất là Dâu, Quát, chả biết có kịp xuống hầm?...

(còn nữa)

Ảnh minh họa

BIA BAO TỬ PILSNER THỎA MÃN “CƠN KHÁT” CỦA NHỮNG NGƯỜI SÀNH BIA

MẠNH CƯỜNG

Bia bao tử Pilsner được sản xuất theo luật bia tinh dòng của nhà vua Đức năm 1516 kết hợp với dây chuyền công nghệ nấu bia nhập khẩu tiên tiến, hiện đại nhất từ Đức và các nước châu Âu cùng đội ngũ chuyên gia hàng đầu về bia. Tập đoàn Hương Sen đã thành công khi cho ra đời sản phẩm này, đem lại niềm vui và sự sáng khoái tuyệt vời cho người tiêu dùng với đẳng cấp bia châu Âu và giá thành hợp lý, làm thỏa lòng giới yêu bia.

Du nhập vào Việt Nam từ cuối thế kỷ XIX, cho đến nay, bia đã trở thành một trong những thức uống quen thuộc và thường xuyên xuất hiện trên bàn ăn nhất. Song song với sự phát triển của ngành công nghiệp bia cùng chất lượng đời sống vật chất và tinh thần của người Việt ngày càng được nâng cao, bia tươi đã vượt lên trên tất cả các loại bia trở thành một sự lựa chọn không thể thiếu

của giới sành bia. Bia tươi luôn mang lại một sự trải nghiệm đặc biệt tươi mới và sáng khoái cho người thưởng thức. Hơn cả bia tươi, bia bao tử của Tập đoàn Hương Sen được đầu tư đến từng công đoạn nhỏ nhất trong khâu sản xuất đã mang lại một sự trải nghiệm mới vô cùng thú vị và thỏa mãn cực đỉnh “con khát” của những người yêu bia.

Với tôn chỉ luôn theo đuổi sự hoàn hảo, Tập đoàn Hương Sen chú trọng tìm kiếm từng nguyên liệu đặc biệt, nhập khẩu từ Cộng hòa liên bang Đức và Cộng hòa Séc: Malt đại mạch hai hàng vụ xuân, hoa Houblon thơm Saaz, men giống thuần chủng F1... cộng với dây chuyền nấu bia tiên tiến hiện đại bậc nhất thế giới cho ra đời sản phẩm bia bao tử (hay còn gọi là green beer) đủ sức chinh phục cả những thực khách khó tính nhất. Không phải qua công đoạn lọc trong và thanh trùng nên dòng bia nguyên thủy này còn chứa một lượng nấm men vừa đủ không chỉ mang lại sự sáng khoái

tuyệt vời mà còn rất tốt cho tiêu hóa, có lợi cho sức khỏe của người sử dụng.

Hơn nữa, những đổi mới mang tính sáng tạo cao trong khâu ủ nấu là “chìa khóa” của một hương vị hài hòa, tinh tế, mang lại sự trải nghiệm tuyệt vời của bia bao tử Pilsner. Cụ thể, thời gian ủ nấu loại bia này được kéo dài hơn bình thường để sản phẩm có thể sở hữu chất bia êm mượt, lớp bọt dày, mịn, trắng và xốp cùng màu vàng đục của bia rất hấp dẫn. Đặc biệt, men bia thuần chủng cùng kỹ thuật thêm hoa bia đã tạo nên sự cân bằng hài hòa và tinh tế giữa vị đắng và ngọt, mang đến trải nghiệm tươi mới cho người thưởng thức. Bia bao tử Pilsner còn mang đến vị thơm ngon, đặc biệt là vị ngậy của bia tươi mà những loại bia khác không thể có làm xao xuyến các tín đồ yêu bia tại Việt Nam. Người thưởng bia sẽ khó có thể nào quên được hương vị và những ấn tượng về loại bia này mà họ trót một lần thưởng thức.

Với chất lượng vượt trội của mình, bia bao tử Pilsner được xem như là một

minh chứng rõ ràng nhất cho mục tiêu “Sản xuất bia vì một hiện tại tốt đẹp và một tương lai tươi sáng hơn” của Tập đoàn Hương Sen. Mục tiêu này có nghĩa là tập trung cho chất lượng và phát triển kỹ thuật để tạo ra một dòng bia độc đáo mang đến những giây phút tận hưởng và gắn kết trọn vẹn hơn cho người thưởng thức. Hơn thế nữa là sự đầu tư vào khoa học và cống hiến những thành tựu tốt đẹp, bền vững cho một tương lai vì sự phát triển chung của toàn cộng đồng.

Sở hữu hương vị đặc biệt sáng khoái cùng vẻ ngoài tối giản mà thanh lịch bia bao tử Pilsner chính là một “món quà” mà Tập đoàn Hương Sen với triết lý hoạt động không ngừng theo đuổi sự hoàn hảo mang đến cho người thưởng thức. Đối với mỗi người yêu bia, sành bia và hiểu về bia, việc có cơ hội được trải nghiệm một thứ bia ngon trọn vẹn “sắc, vị, hương”, làm thỏa mãn mọi giác quan đều quý giá tựa như việc tìm thấy một kho báu.

ĐẠI VIỆT
PILSNER

Bia Pilsner được sản xuất theo luật bia tinh dòng của nhà Vua Đức năm 1516, lần đầu tiên được sản xuất tại Nhà máy bia Hương Sen ngày 28, tháng 3 năm 2015 nhân kỷ niệm 40 năm ngày thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Việt Nam và CHLB Đức (1975 - 2015). Đây là sự kiện đặc biệt có ý nghĩa giữa 2 quốc gia nên đại sứ quán Đức đã kết hợp với phía Việt Nam lựa chọn nhà máy bia Hương Sen để sản xuất loại bia đặc biệt này.

Nguyên liệu sản xuất gồm: Malt đại mạch hai hàng vụ xuân, hoa Houblon thơm Saaz, men giống thuần chủng F1, nước tinh khiết (không dùng các loại nguyên liệu thay thế khác). Bia Pilsner được sản xuất trên dây chuyền thiết bị hiện đại nhất của CHLB Đức, theo phương pháp truyền thống của xứ Bayern - hai lần sôi (Decoction) và được lên men chìm trong thời gian ≥ 21 ngày.

Sản phẩm của: **CÔNG TY CỔ PHẦN TẬP ĐOÀN HƯƠNG SEN**
Địa chỉ: Số 18, Trần Thái Tông, P. Bồ Xuyên Tp. Thái Bình, Tỉnh Thái Bình, Việt Nam.
Website: www.daivietbeer.com.vn - Tel: 02273 831010

CÔNG TY TNHH THƯƠNG MẠI VÀ KIỂM SOÁT CÔN TRÙNG VIỆT NAM
Pest Control
Trên nhiều - Dệt gọn - An toàn môi sinh
Điện thoại: 0913 530 946

- Diệt và phòng chống mối, mọt cho các công trình xây dựng, đê đập
- Cung cấp thuốc diệt chuột xử lý cho đồng ruộng, trang trại, cơ quan xí nghiệp
- Phun thuốc phòng trừ dịch bệnh: ruồi, muỗi, kiến, gián...
- Cung cấp thuốc bảo vệ thực vật: thuốc trừ sâu, trừ bệnh, trừ cỏ
- Cung cấp hóa chất khử trùng...

Tuyển dụng nhân viên kinh doanh nữ bán lẻ

Thuốc Diệt Trừ Mối

TRỪ NHANH - DIỆT GỌN - AN TOÀN MÔI SINH

Địa chỉ: Số 22, Ngách 64/51, Nguyễn Văn Cừ, Phường Gia Thụy, Quận Long Biên, Hà Nội
VP TẠI THÁI BÌNH: Số 324, Đường Long Hưng, Phường Hoàng Diệu, TP. Thái Bình, Tỉnh Thái Bình - Điện thoại: 0913.530.946 - 0373.06.5555